

sest hääd, tullu nink abbi saap. Ent meie tiame ka et paljo looda ja omma mes innimessi nink ellajid koletawa. Meie tunneme siuru, mürkhaina nink muid. Ent tõiste ilma jaun omma ka pu mes koletawa.

Kihwt pu.

Üts temma suggust kaswap Ameriska ilma jaun nida kui puim. Kige se pu siesen, kannun, ossin, lehhen om üts walge leem, ni kui piim. Kui se leem tule kätte saap, sis saap temma mustas nink läbbend mes temmaga mustas om sanu lät mustambas kui temma mõstis. Zanimestille nink ellojalle satap temma koletawa tõbbe, siski mitte kigille üttel wiisl. Kui se pu meie ilma jaun om kaswatu sis ei te temma leem mitte ni rassedit hädä. Ent kui üts sedda sisse wõttap sis kolep innimenne ehk ellai ärra.

Üts tõlne suggu om ka üts pu kenne

leem kange kihwt om. Sesamma leem haisup kui reipe ja kui üts tedda ennege puttup, sis ajap temma rassedit paissi ülles. Siski tettas temmast ütte illusoi nink kallist wirnist; ent se wirnise walmistamisse nink prukimisse man olgo kange ettekaeminne, suud leudetas rättega kinni nink mes muido weel om. Se pu essi om külm ni kui jää.

Üts kolmas pu om mes suggu kannap pea nida kui ubbina. Suggu ni häste kui fik se pu koletap innimest. Temma kand om wäega illus nink kowwa pu; ent temma ei moi enne prukida kui temma kuiwas sanu. Et nüüd temma koletaw leem, kui pu mahharagjotas rahwale su sisse ei ziugu, sis nemma pandwa õhhokest rätte ette, monnikord tettas ka tuld jure ümbre et pu weidikesse kühwembas saas.

Ent se kige hirmsamb pu peap se ollema mes Poa. Uwas kutsutas, nink hommungutsen India-maal lõitas. Sädal peap temma valja mää otsan kaswama, nink ümbrezõri, kõhhe temma warri lünip om fik ni kui kolu nink ma ei kanna middage. Se hõng mes tem.